

fond blev ved Afslutningen af Regnskabet for Regnskabsaaret 1931—32 overført til de enkelte Afdelinger i Forhold til disses anslaaede Underskud og til Nedbringelse af Underskudet.

En Nedskrivning af de enkelte Afdelingers Kasseobligationsgæld, der skulde medføre, at hver Afdeling fremtidig kunde hvile i sig selv, maatte efter Størrelsen af de anslaaede Underskud formentlig for 2den Afdelings Vedkommende føre til en Nedskrivning med mindst 25 pCt. Saavel fra Kasseobligationsejer- som fra Laantagerside har man imidlertid lagt megen Vægt paa at opnaa en ensartet Behandling af 2den—5te Afdeling ved Rekonstruktionen, eventuelt ved en fuldstændig Sammenlægning af de nævnte Afdelinger.

Disse Ønsker har man imidlertid ikke ment at kunne søge imødekommet fuldt ud, men da man har kunnet tiltræde den Betragtning, der ligger til Grund for disse Ønsker, og som ogsaa ligger til Grund for den tidligere fælles Grundfond, nemlig at der mellem de enkelte Afdelinger er et vidtgaaende Interessesfællesskab, har man stillet Forslag om Oprettelsen af en Risikoudligningsfond for 2den—5te Afdeling, hvortil disse Afdelinger, bortset fra 2den Afdeling, skal yde Bidrag.

Til § 4.

Man henviser til Bestemmelsen i § 3 i Lov Nr. 141 af 29. April 1933 og til en noget lignende Bestemmelse i § 4 i det den 8. November 1933 i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om Rentelettelse ved Konvertering m. v. af Kreditforeningslaan i fast Ejendom.

Til § 5.

Foreningens Laantagere kan efter Bestemmelsen opnaa Fritagelse for det aarlige

Bidrag af $\frac{1}{2}$ pCt. af Hovedstolen, som nu erlægges til Reserve- og Administrationsfondene.

Udgifterne til Administrationen skulde i det væsentlige kunne dækkes af Reserve- og Risikoudligningsfondens Indtægter, saaledes at Foreningens Debitorer opnaar tilsvarende Lettelse i deres Ydelser.

De i §§ 6—8 i Lov Nr. 6 af 30. Januar 1932 indeholdte Bestemmelser om Adgang til Nedsættelse af Renteudbytte og Opkrævning af Bidrag paa det solidariske Ansvar foreslaas bibeholdt i en noget ændret Skikkelse, hvorefter Bidragenes Opkrævning og Rentens Nedsættelse bliver gjort afhængig af Reservefondenes Størrelse.

Til § 6.

Bestemmelsen indeholder Regler om eventuel Anvendelse af de bl. a. som Følge af Kapitalnedskrivningen fremkommende Reservefonds.

Til § 7.

De Foreningens Garanter paahvilende Forpligtelser kan ikke anses som bortfaldet som Følge af Gennemførelsen af Lov Nr. 6 af 30. Januar 1932, jfr. Højesteretsdom af 16. Oktober 1933 (H. R. T. 1933, Side 351).

Til § 8.

Af Hensyn til Mulighederne for en Genoptagelse af Foreningens Udlaansvirksomhed har man ment det naturligt at tillægge Indenrigsministeren fornøden Bemyndigelse til at stadfæste herhenhørende Statutbestemmelser.

Til §§ 9—10.

Man henviser til Bestemmelserne i §§ 11—12 i Lov Nr. 6 af 30. Januar 1932.